

[Bausgaard.]

Jeg har gerne villet nævne dette eksempel i et beskeden håb om, at vi kunne undgå en principdiskussion, hvori der rent faktisk ingen principper er at diskutere. Spørgsmålet er, om der er et udækket behov til stede for hjælp til forældre, som økonomisk ligger i den klasse, der først og fremmest vil få gavn af reglerne efter dette forslag. Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at der kan være tale om et vist udækket behov her. Derfor vil jeg nok se venligt på, om man kunne finde frem til dette i et udvalg.

Hvis vi derimod ser på ønsket om en forenkling i vor skattelovgivning, må jeg nok sige, at dette lovforslag direkte vender sig mod bestræbelserne for at forenkle vor skattelovgivning. Jeg tror, at der hos alle, uanset forskellige nuancer i øvrigt i bedømmelsen af skattelovgivningens udviklingsstrin, vel efterhånden er udbredt enighed om, at vore skatteloves indviklethed først og fremmest skyldes de utallige fradrag, vi har, og man må jo ikke glemme, at fradrag, der indrømmes til én klasse, skal betales af andre og som regel betales i form af indrømmelser om fradrag til de andre grupper på områder, de finder berettiget. Dette synspunkt må absolut med ind i bedømmelsen af det foreliggende lovforslag.

Jeg kan derfor sige, at jeg har absolut sympati for virkelig at få undersøgt behovet for hjælp til uddannelse for de grupper, som først og fremmest vil få gavn af dette lovforslag; men det er nødvendigt samtidig at have det andet sigte for øje ved bedømmelsen; og skulle så andre former for hjælp vise sig bedre egnet, henstiller jeg, at man lidenskabsløst går ind i et forsøg på at vurdere disse.

Morten Lange: Det foreliggende lovforslag viser i virkeligheden den enstemmighed, der hersker i det høje ting om nødvendigheden af en overordentlig bred støtte til den studerende ungdom, og vi kan takke forslagsstillerne for deres initiativ. Spørgsmålet er naturligvis blot: hvorledes yder vi denne støtte, så den mest effektivt fører frem til det mål, vi er nogenlunde enige om at sigte mod?

Der er ingen tvivl om, at man kunne forestille sig et integreret forslag, der indeholder både principperne om børnetilskud

og børnefradrag kombineret på en eller anden måde. Det er meget muligt, at man kunne nå frem til en sådan ordning, som ville vise sig at være nogenlunde dækkende. Jeg tror faktisk, det ville være den nærmeste parallel til det efter vor mening mere korrekte forslag om en legatret for de studerende, og vi tror, at dette i den sidste ende ville simplificere sagen og bringe den til en endelig løsning.

Det er ganske interessant at se, at forslagsstillerne genoptager tanken om børnetilskud, ganske vist på et stadium, hvor børnene begynder at nærme sig seniliteten. Ikke desto mindre er det dog en ejendommelig reaktion på baggrund af, at vi netop i denne samling er gået bort fra dette princip, men jeg tror, at det er sket efter moden overvejelse.

Jeg tror derfor, det er meget vigtigt, at vi prøver på at se nogenlunde lidenskabsløst på, hvorledes en ramme som den foreslåede vil virke. Den vil på to måder virke decideret uheldig. Den vil give størst støtte til den gruppe af tilskydere til studieudgifterne, som er den rigeste; sådan er nu engang den progressive skat indrettet. Man kunne naturligvis ændre det foreliggende lovforslag, således at man kappede toppen af fordelene; det er muligt, der kunne opnås forbedringer på den måde, men jeg tvivler på, at det vil vise sig særlig lykkeligt at gå den vej. Men det, der i endnu højere grad viser, hvor forslaget har sin akilleshæl, er, at man også kan få fradrag for ydet kost og logi i hjemmet. Det lyder uhyre rimeligt, når man læser det, men det er jo ganske klart, at det vel nok er den nemmeste form for tilskud for forældrene alt taget i betragtning. Dette tilskud kan ifølge sagen natur kun ydes af folk, der har deres bopæl i København, Århus og de andre byer, som indeholder eller vil komme til at indeholde de anerkendte læreanstalter. Dette viser i virkeligheden endnu en fejl i lovforslaget: endnu en gang støtter man fortrinsvis dem, som ikke har støtte mest behov, ihvorvel de så sandelig har støtte behov.

Jeg tror altså, at den grundlæggende tanke: at der bør støttes, deler vi, men mener, at det fremsatte lovforslag formodentlig ikke anviser en fremkommelig vej, og jeg vil mene, at det ville være en